

Stikstofreductie is noodzakelijk, en dat de overheid gehouden kan worden aan haar eigen beleid en wetten is evenzeer noodzakelijk. Een geïntegreerde aanpak met aanpalende beleidsgebieden en problemen is zoals zijdelings aangeduid van essentieel belang. Het stellen van een streefwaarde is noodzakelijk.

Echter:

1. een wet die alleen de overheid raakt is een tijger zonder tanden. Stikstof emissie (en de daarmee verbonden CO2 emissies) komen uit bedrijven en burger activiteiten. Die zullen dus concreet moeten worden aangepakt.
2. een streefwaarde die eerst over tien jaar moet worden bereikt is te ver weg voor politici, bestuurders, bedrijven en burgers om zich daar nu zorgen over te maken of actie voor te ondernemen. Gebruik geen termijnen langer dan vijf jaar, met hooguit de belofte van wat er in de vijf, tien jaren daarna moet gebeuren.
3. sancties zijn altijd noodzakelijk- ook voor de bestuurder zelf. Zet bijvoorbeeld vast welk extra budget bij welke streefwaarde overschrijding er als strafmaatregel naar uitbreiding van natuur gaat.

Tot slot: de honderd kilometer maatregel is een simpele die alleen psychologische kosten heeft. het is jammer dat die niet ook 's nachts geldt, en het evenzeer jammer dat er op de zo gevaarlijk N routes geen soortgelijke maatregelen worden getroffen, of tenminste op de gevaarlijke en gevoelige stukken daar van. dat is niet alleen stikstof reductie, maar ook CO2 reductie, fijnstof reductie en lawaai reductie. Over integratie gesproken.....